

Не твоя...

Олександр Чалий

- Що ж ти сину мій так зажурився?
Що мовчиш і про волю не мрієш,
Ти з роками так сильно змінився,
Чи ще мову мою розумієш?

Жінка довго на в'язня дивилась:
- Ти чому ворогам не завадив?
Я за тебе постійно молилась,
Чому ж, сину мій, ти мене зрадив?

Ти до ворога сам попросився,
І одразу схопився за зброю,
А земля на якій народився,
Раптом стала для тебе чужою.

Я за тебе боролась щосили.
Я за тебе із ворогом билась,
Чим же сину тебе спокусили?
Звідки в тебе ненависть з'явилась?

- Не про тебе я думав роками,
в мене інша шанована мати,
я із нею своїми думками,
твою пісню не хочу співати.

- Заспокойся рідненький мій сину,
видно в серці твоему руїна,
про твою я забуду провину,
не твоя я уже Україна...